

लञ्जिका

लञ्जालुः, पुं, स्त्री, (लञ्जवास्या अस्तीत्यर्थे आलुः ।) लुपविशेषः । तत्पर्यायः । रक्तपादी २ शमीपत्रा ३ सूक्रा ४ खदिरपत्रिका ५ चङ्गोपिनी ६ समझी ७ नमस्कारी ८ प्रसारिणी ९ सप्रपर्णी १० खदिरौ ११ गळमालिका १२ लञ्जा १३ लञ्जिरी १४ सार्शलञ्जा १५ असरोधिनी १६ रक्तमूला १७ ताम्बूल १८ स्वगुमा १९ अञ्जविकारिका २० । इति राजनिर्घण्टः ॥ महाभौता २१ वशिनी २२ महौषधिः २३ । इति शब्दचन्द्रिका ॥ अस्या गुणाः । कटुत्वम् । शीतत्वम् । पिपातिसारशोषदाहृद्यमन्त्रासत्रवक्रुष्टकषाणैनाश्रित्व च तद्गो यथा,—
 “लञ्जालुर्विपरीतास्या अल्पक्षुपट्टहृदला । वैपरीत्या च लञ्जालुर्नाभिघाने प्रयोजयेत् ॥ लञ्जालुर्वैपरीत्याहुः कटुरुष्णः कषापयुत् । रसे नियामकश्चैव नानाविज्ञानकारकः ॥”
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 अस्या हंसपादीशब्दे द्रव्या ॥ * अपि च । “लञ्जालुः स्यात् शमीपत्रा समझाञ्जलिकारिका । रक्तपादी नमस्कारी नाम्ना खदिरकेयपि ॥ लञ्जालुः शीलता तिक्ता कषाया कषपित्तजित् । रक्तपित्तमौसारं योनिरोगान् विनाशयेत् ॥” अत लञ्जालुभेदः ।
 “अलम्बुषा सरलक् च तथा मेदोगला छृता । अलम्बुषा लघुः स्वादुः क्षमिपित्तकषापहा ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥
 अस्या दुधिकाशब्दे द्रव्या ॥
 लञ्जाशूलः, त्रि, (लञ्जा शूलं स्वभावो यस्य ।) लञ्जाविशेषः । तत्पर्यायः । अपत्रपिण्डुः २ । इत्यमरः । लञ्जितः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥
 लञ्जितः, त्रि, (लञ्जा सञ्जातास्य । लञ्जा + तारकादित्वात् इत्च् ।) लञ्जायुक्तः । तत्पर्यायः । द्वीपः २ द्वीतः ३ । इत्यमरः । (यथा, रघुः । १२ । ७५ ।
 “कामं जीवति मे नायः इति सा विजहौ शुचम् । प्राक् मत्वा सखमस्थानं जीवितास्तीति लञ्जिता ॥”)
 लञ्जिरी, स्त्री, लञ्जालुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 लञ्जा, स्त्री, लञ्जा । इति शब्दरत्नावली ॥
 लञ्ज, त् क भासने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्-पुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) क, लञ्जयति । भासनं हीमिः । इति दुर्गादासः ॥
 लञ्जः, पुं, (लञ्जयति शोभते इति । लञ्ज + अच् ।) पदः । कच्छः । इति हेमचन्द्रः ॥ पुच्छः । इति जटाधरः ॥
 लञ्जिका, स्त्री, (लञ्जयति शोभते इति । लञ्ज + क्तुल् । टाप् अत इलम् ।) वेष्टा । इति हेमचन्द्रः ॥

लड

लट, वास्योक्तोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-अक०-सक०-च-सेट् ।) बालोऽद्यः तस्य भावो वाक्यं यामोह इति यावत् । लटति लोकाः शिशुः स्यात् । किञ्चिद्ददति वेद्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥
 लटः, पुं, (लटति यद्येच्छया वदतीति । लट + अच् ।) प्रमादवचनम् । दोषः । इति विश्वः ॥
 लटकः, पुं, (लटतीति । लट + “कुन् शिल्पि-संज्ञयोरपूर्वस्थापि ।” उणा० २ । ३२ । इति कुन् ।) दुर्जनः । इत्युणादिकोषः ॥
 लटपर्यं, स्त्री, (लटस्य पर्यं मस्य ।) लचम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 लट्टः, पुं, दुर्जनः । इति शब्दरत्नावली ॥
 लट्टः, पुं, (लटतीति । लट + “अग्रपूर्विलटोति ।” उणा० २ । १५२ । इति क्त् ।) जातिविशेषः । नेट्टया इति भाषा । रागभेदः । तुरङ्गमः । इत्युणादिकोषः ॥
 लट्टा, स्त्री, (लट् + क्तु । टाप् ।) करङ्गभेदः । नाटाकरङ्गा इति भाषा । वाद्यभेदः । पञ्चविशेषः । यामचटक इति ख्यातः । इति मेदिनी । वे, २२ । कुसुम्भम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 भमरकः । भोडरी इति ख्यातः । इत्यमर-भरतौ ॥ (शिलौ । इति हारावली । २५६ ॥
 तूलिका । दूतम् । यथा,—
 “लट्टा तु तूलिका ख्याता लट्टा दूतेऽपि दृश्यते ॥”
 इति यादवभट्टौ ॥ इति उणादिवृत्तौ उज्ज्वलः । १ । १५१ ।)
 लड, विलासे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-अक०-सेट् ।) लडति बाला । इति दुर्गादासः ॥
 लड, इ कि भाषणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा०-पञ्चे भा०-पर०-अक०-सेट् ।) इ, लडति । कि, लडयति लडति । भाग्यं कथनम् । अयं कैश्चिन्न मग्यते । इति दुर्गादासः ॥
 लड, औ इ कि उत्क्षेपणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा०-पञ्चे भा०-पर०-अक०-सेट् ।) औ, लडिनः । अनुवन्ववलादिमृयवधानेऽपि निष्ठातस्य नञम् । अस्मात् निष्ठायामि न स्यादित्येके । लड इति । इ, लडति । कि, लडयति लडति तद्धुलं लोकः । इति दुर्गादासः ॥
 लड, क उपसेवे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) उपसेव इह अत्यन्तपालनम् । क, लालयेत् पञ्चवर्षाणि पुत्रमिति अत्र डलयोरेकत्वात्त्वम् । कल्पनायामस्य प्रयोगः । इति रमानाथः । लाडयति लतां वायुः । इति दुर्गादासः ॥
 लड, क ड वीक्षे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) क ड, लाडयते । लाभ एव इत्यन्व । विशेषेण आप्तमिच्छा वीक्षा । इति दुर्गादासः ॥

लता

लड, त् क क्षेपे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्-पुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) लडयति । अल-लाडत् । इति दुर्गादासः ॥
 लड, म उन्मथ्यनजिह्वयोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-अक०-कचित् पीडनादौ सक०-सेट् ।) उन्मथ्यनं पीडितोभावः उत्क्षिप्तीभावश्च । लडति लता वायुना पीडिता उत्क्षिप्ता वा स्यादित्यर्थः । जिह्वा तद्भिषयक्रिया । लडति जिह्वा स्यन्दनवती स्यादित्यर्थः । म, लडयति । लडयति लघुसुललयत्यन्विति श्रीहर्षः । पीडयतीत्यर्थः । कवाटनीभिन्दः किरणलहरीसुललयतीति सुरारिः । उत्क्षिपतीत्यर्थः । उभयत्र डलयोरेकत्वात्त्वम् । केचित्तु जिह्वोन्मथ्यने इति पठित्वा जिह्वाया उन्मथ्यनं उत्क्षेपणमिति याख्याय लडति जिह्वां सपं इत्येवोदाहरन्ति । इति दुर्गादासः ॥
 लडहः, त्रि, मनोश्च । इति त्रिकाशेषः ॥
 लडुः, त्रि, दुर्जनः । इति शब्दरत्नावली ॥
 लड्डुकः, पुं, पिष्टकविशेषः । लाडु इति भाषा । यथा । लड्डुको दुर्जनो गुरुः । इति राजवल्लभः ॥ अपि च ।
 “तेष्वेन हविषा पक्वं भवेत् चूर्णं च लड्डुकः ॥”
 इति शब्दचन्द्रिका ॥
 लड्डं, स्त्री, (लड्डात् उत्क्षिप्यते इति । लड्ड + चञ् ।) पुरीषम् । लाडु इति भाषा । यथा,—
 “समेधमानेन स लण्णवाहुना निरुहवायुचरणं च निक्षिपन् । प्रक्षिपन्नात्रः परिहृतलोचनः पपात लड्डं विह्वलन् चित्तौ यसुः ॥”
 इति श्रीभागवते १० स्कन्धे ३७ अध्याये ८ श्लोकः ॥ लड्डं पुरीषसुतुहजन् । इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥
 लड्डुजः, त्रि, (लड्डु तदाख्ये जायते इति । जन् + डः ।) लड्डुदेशजातः । यथा,—
 “पूर्वास्वाये नवग्रहं षड्शीतिः प्रकीर्तिताः । फिरङ्गभाषया तन्नाक्षत्रां संसाधनात् भुवि ॥ अधिपा मङ्गलानां च संयामेव्यपराजिताः । इरेजा नव षट् पञ्च लड्डुजाश्चापि भाविनः ॥”
 इति मेरुतन्त्रे २३ प्रकाशः ॥ * ॥
 लड्डुस्तु अधुना लड्डु इति ख्यातः । इरेजानां राजधानी च ॥
 लत, चाते । सौत्रघातुरयम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-अक०-सेट् ।) लता । इति दुर्गादासः ॥
 लता, स्त्री, (लतति वैद्यते यान्त्वमिति । लत + पचाट् । टाप् ।) शाखादिरहिता गुडूचादिः । तत्पर्यायः । वल्ली २ व्रततिः ३ । इत्यमरः ॥ वल्लिः ४ वेलिः ५ प्रततिः ६ । सा शाखापत्रवमायुक्ता चेत्प्रततिनी । इति शब्दरत्नावली । तत्पर्यायः । वीरुत् २ गुल्मिणी ३ उलपः ४ । इत्यमरः ॥ * ॥ अभायां वीरुधां द्वेदकर्तृनिन्दी